

AISHE MUSTA ALIÇKAJ
DHIMBJE DHE MALL
POEZI

BOTIMET TOENA

AISHE MUSTA ALIÇKAJ

DHIMBJE DHE MALL

poezi

BOTIMET TOENA

Tiranë, 2020

Botuese: Irena Toçi

Kryeredaktore: Sonila Kapo

Redaktor: Shuaip Duka

Korrektore letrare: Edona Marku

Përkujdesja grafike: Edona Marku

Kopertina: Elsa Hajderaj

ISBN 978-9928-277-86-2

© Autorja

Të gjitha të drejtat janë të rezervuara. Nuk lejohet shumëfishimi me asnjë lloj mjete apo forme, as me fotokopje, pa lejen me shkrim të mbajtësit të copyright-it.

BOTIMET TOENA

Rr. "M. Gjollesha", K. Postare 1420, Tiranë

Tel.: + 355 4 22 40 116

Email: redaksia@toena.com.al

botimet.toena@gmail.com

www.toena.com.al

SHPIRTI I ZHUBROSUR

Me një torbë ika
Larg nga këto dete,
Fusha, pllaja, male,
Malli që nuk tretet.

Rruga mister, fëmijët për dore,
Kujtime gri, mall dhe derte,
Shpirti i copëtuar, fjolla bore,
Shpresë e plagosur për një rreze jete.

Por tani po kthehem
Dhe pa torbë fare,
Te pragu i portës
Driza e përralle.

Kujtimet e dertet
Një dramë e shpërbërë,
Bëjnë të panjohurin
Mbrapa ç'kisha lënë.

Në rrugët e mia
Udhëtare e harruar
Dhe shpresë e nemitur
Me mjegull rrethuar.

Shpirti i zhubrosur,
Çjerrë e lebetitur,
Një kufomë e gjallë
Nga varri e ngritur.

PËRSE, PËRSE

Përse në dheun tim
Çdo horizont përvëlim
Dhimbje mallkim?

Ka vdekur shpresa
S'ka agim.

Ëndrra vajzash lart në yje,
Larë me lot, mbetur në hije;
Zemra nënash përvëlur,
Në dritare me sy ngujuar,
Shekuj, vite të hutuara.

Djalëria shqiptare
Pika loti për dëshira.
Kënga e dasmës, larg tretur,
Klithmë e heshtur mbi rrëpira.

Të lutem, të lutem o Zot
Ktheja shpresën vendit tim,
Thaja ata lot...

NJË GRUA E VE

Një grua e ve
Qerpik i munduar,
Nga loti i ngarkuar
Djegur përvëlur.
Mbi syrin pa gjumë
Shpirti i gjymtuar,
Dhimbje dhe zhgënjim
Zemër e copëtuar.

Një grua e ve
Me jetimë rrethuar,
Në moshë të re
Vegim i lotuar.

Një grua e ve
Motër e qëndresës,
Çjerr mjegullën e dendur,
Nis valsën e shpresës,
Në gjumë e duke rendur
Lotin e kthen në vesë
Dhe zjarrin e fikur
Nis prapë ta ndezë.

DHIMBJA

Dhimbjen dua ta shpërndaj,
Po nuk gjej, kujt dhe ku,
T'ia shpërndaj qiellit blu
Apo do të mbetet këtu?

Brez pas brezi, dhimbja e shkretë,
Ku s'e çuan s'e përplasën,
Nëpër gurë, shkëmbinj e male,
Në galaktikën e madhe.

Po, u thërrmua edhe guri
Bast me mua sikur vuri,
E dhimbja e lodhur shumë,
Erdhi të çlodhej tek unë.

ËNGJËLLI I KOHËS MODERNE

Mirëmëngjesi,
Një engjëll më përshëndet.
Një engjëll hyjnor.
E unë, pa u përmbajtur
Në krahët e tij fluturoj,
Me engjëj spërkatur.

Si e marrë përqafova
Këmbët e lartësisë,
Mes një qielli pa re,
Larg nga toka, nga dheu,
Nga e keqja, nga beu;
Atje ku veç engjëjt kanë fole.

Engjëlli i kohës moderne
Kudo më çon,
Shkencën, elektronikën, robotin më sqaron.

Iu luta engjëllit, të mos më zbresë në tokë,
Në kazanin e intrigës, urrejtjes plot pabesi,
Se dua, si linda, të vdes njeri.

KUR TI MË PUTH NË BUZË

Kur ti më puth në buzë,
Ato nuk më njomen si më parë.
Më tmerron tharja e tyre si shkarpë,
Edhe pse ti vazhdon e i puth prapë.

Ato dy buzë më parë
Më ëmbëlsonin, drithëronin, eksitonin,
Në çdo skutë, qelizë e vend.
Tani më hidhërojnë,
Janë të thara e krejt pa lëng.

Ato dy buzë dikur
Bashkonin fuqishëm zemrat tona.
Tani më vrasin, bezdisin deri në neveri.
Ç'ka ndodhur me ty o njeri?

Mos vallë mbi to ke mbjellë zhavorr
E ruli i pabesisë i shtyp si mizor?

FUSTANI

Fustani me lule shumë
Të përdridhet përmbi gjunjë,
Shkurtoje pak më shumë,
Të ta puth atë lëkurë.

Lëkura porsi mëndafshi
I shkreti, zemra më plasi,
Porsi e lyer nga gjalpi,
Lërma dorën të rrëshqasi.

Të rrëshqasë, të rrëshqasë,
Që dhe zemra të mos plasë,
Lart e lart e sa më lart
Ku shpirti bie rehat.

More fustani mëndafsh
Më ndeze, më vure flakë,
Fryj moj erë e ngrije lart,
Mbase freskohem ndopak.

MBRETI ME FUKARANË

Mbreti me fukaranë
U takuan në një arë,
Vendosën u bënë bashkë,
U bënë bashkë e shokë.
I thotë mbreti urtë e ngrohtë:
“Pa dëgjo more argat,
Do të jemi të barabartë,
Bashkë do të vemi në punë,
Do të flemë bashkë, do të pimë ujë,
Do të mbulohemi me një gunë,
Veç veglat do t’i ndaj unë,
Unë do të punoj me shat
Ti vetëm me lopatë”.

MJERIMI I MIJËVJEÇARIT TË RI

Mjerim i mijëvjeçarit të ri
Ti nuk shfaqesh si një kalimtar,
I harruar, pa rëndësi,
Por je shtruar, këmbëkryq,
Oxhak më oxhak,
Dhe kur bën ftohtë,
Dhe kur bën vapë.

Mjerim i mijëvjeçarit të ri,
Ti nuk je i ri.
Je një plak
I rrudhur, barbar.
I palodhur vjen
Nga rruga pa mbarim.
Në krahë, shekuj mban.

Mjerim i mijëvjeçarit të ri
Në ballin e njeriut shkruar,
Që ditën kur linde
Të pagëzuan “dritëshuar”.

Mjerim i mijëvjeçarit të ri,
Plak rrudhanjak,
Brazda rrudhash, kudo përhap.
Të hirta, mavri,
Të kuqe, blu, gri...
Dritën e diellit, shteron
Me skelete të ardhmen piketon.

OXHAKU I BOTËS TË FTOH

Që të ngrohesh more bir
Ngrehu në mëngjes pa gdhirë,
Merr një sharrë e një sëpatë
Dhe ngjitu malit lart.
Mos kërkto të kthehesh mbrapa,
Po të zuri shiu a vapa.
Mos u lodh duke i prerë,
Nga mali kush t'i bjerë?
Mos kërkto rrugën e lehtë
Matu me shejtanin vetë.
Oxhaku i botës të ftoh
Vetëm zjarri yt të ngroh.

PRANVERA IME

E bukur erdhe prapë pranvera ime,
Mbretëresha e gjithë mrekullive,
Magjia e fladit, luleve, dashurive
Që rendin plot vegime,
Mes kaltërsive, pafundësive,
Kurrë s'ke mbarim,
E vetmja mikja ime.

E bukur erdhe prapë, pranvera ime.
Do të pi verë e do të derdh lot
Në krahët e tu magjiplotë.
Do të qesh, do të qaj me ngazëllime,
E brengën, moshën, realitetin e ftohtë
Pa mëshirë do t'i mbys
Mes dallgësh me shkumëzime.

E bukur erdhe prapë, pranvera ime,
Ngarkuar me lule, flutura, bilbila
Dallëndyshe që ngrenë folenë me kashtë
Do t'i shkarkoj të gjitha,
Do të hap dyer e dritare,
E do t'i fus brenda,
A mund t'i lë jashtë?

Kur bilbili të këndojë për mua,
Dritaren nuk do ta mbyll prapë.
Këngën e tij pranverore
Këtë vit do ta këndojmë bashkë,
Se pranvera nuk njeh moshë
Magjishëm troket në çdo portë.

KUSH E NJEH NUSEN TËNË

Kush e njeh nusen tënë,
Del me yje vjen me hënë.
Ç'bën kështu moj grykëzënë
Burrëzinë ku e ke lënë?
Kush e lan, kush për të ngrënë?
Të kërkon derë më derë
Me kandil e me fener.

Çitjanet s'i lidhe kurrë,
E hoqe fare ushkur,
Bufkë kuqeja flamur.
Xhupi i zi të palos gjirin
Si palët e trëndafilin,
Llamburin si bukure
Ku këtu e ku atje,
Shpirtin shejtanit ia dhe.
Burrat s'janë në mersele,¹
Të kërkojnë natën me pishë,
Që të dalësh me këmishë.
Me lajka ç'i molloise
Kurrë qejfin nuk ua prishe.

---

¹ S'janë në vete, iu ka ikur mendja.

Qejfin si t'ua prish e shkreta?
Më mbulojnë porsì bleta.
Unë kam cipë në faqe.
S'janë burra dosido
Janë burra me mustaqe.

NËNË MË JE LIGËSHTUAR

Atje lart në Llogora
Ç'u shkëput pisha e ra,
U sëmurë Behareja
Behare Gjolekeja,
Nëna ime e mira,
Sorkadhja lart në Çikë
Si aktore bukuritë,
Shpirt e zemër e floringjtë.

Pesë vjet edhe ca muaj
Nënë ç'më je ligështuar,
T'u prenë fuqitë e kënga
Moj zë ëmbël thëllëza.

Çelnin lule, ndriste hëna
Atje ku të shkelte këmba,
Fjalë ngrohta, fjalëmbra
Rrezet e diellit për ty
Paqshëm derdhnin mirësi.

Nëna ime je sëmurë
Se unë t'u largova shumë,
Larg-larg në atë udhë
Kaptuar fusha e male,
Mbytur në një det me halle.

O kurbet kërma,
Më ndave përjetë nga nëna,
Iu tha shpirti, iu plak zemra,
Iu plak zemra e malluar,
Se fëmijët iu larguan
E sëmurë për ta po vuan.

Shpirti seç më ka dalldisur,
Vetëm në një botë të krisur,
Më është çjerrë e më është grisur,
Se nënën kam të mërzhitur,
Është sëmurë e është venitur.

Po të përgjërohem nënë:
Mos më ik' e mos më lër!
Mos më lër o yll e hënë!
Dua veç me ty të rri
Të të puth të ngrohtin gjë,
Të loz e qesh porsi fëmi,
Të të puth gjirin e ngrohtë,
Të të fshij të hidhurin lot,
Buzën e shpirtit të të puth
Në gjirin tim të të fus,
Të këndojmë lehtë-lehtë
Ashtu bukur plot lezet,
Këngët tona shtruar-shtruar
Me zërat e kombinuar.
Por avash-avash se s'ke medet,
Je sëmurë e ke siklet.

ATA SY I DUA

Ata sy i dua
Kur lozin me mua,
Dhe kur janë të qeshur,
Dhe kur janë të vrenjtur
Strukur nën vetull,
Prapë ata i dua.

Ata sy i dua
Siç i do një mike
Me zemër besnike
Si relikte antike.

Ata sy i dua
Siç i do një femër
Kur lotojnë si krua
Dhe kërkajnë një emër.

NË RRUGË TË PAFUNDME

Në rrugë të pafundme shkretëtirë
Në pafundësi, endem,
Vetëtima, bubullima,
Rënkime, përgjërime,
Mbi mua derdhen.

Të eci, të eci, Marathonomak
Në netët pa hënë, në zheg e në vapë,
Këmbëzbathur, mbi gërhalat
E gurëve të djallit, të gjakosem,
Në humbëtirat e deteve të humbas.
Mes ulërimave të grisura të sirenave
Të shurdhohem.
Zëri të më fiket,
Të mos flas.

Të rend, të rend, të rend,
Me shpejtësinë e erës së shkalluar,
Me flokët e mpira
Shpupuritur, lëshuar.
Në udhëkryqe të pleksura
Pa fenerë, dëshpëruar.
Arma e shpresës
Diku larg, larg, ngujuar.

Buzë të thara, pa një grimcë gëzim
Në zjarrin e dhimbjes, po shuhet shpirti im.

MBI QERPIKË TË DASHURUAR

Puthje do të derdh pa hesap
Mbi qerpikë të dashuruar,
Lules sime mbi parmak
Diell i paperënduar.

Me puthje, puthjet e mia
Porsi vesa do të lag,
Vetëm ty, jo ç'ke përçark,
Se nga vapa kam merak,
Mos më vyshkesh, e nuk çel prapë.

Lule moj lulja me erë
Je për mua mrekullia,
Kur të fryjë edhe të biesh,
Do të ngroh në krahët e mi.

Më dehu kjo bukuri,
Për mua nuk ka më dy,
Se dhe kryebukuritë
Nuk ngjasojnë me një të dytë.

Qenien time ke pushtuar
Do të vdes i mrekulluar.

TË KËRCEJ NJË TANGO

Të kërcëj një tango
Në supet e tua,
Lehtë-lehtë mbi taka
Të të them të dua.

Dhe duke kërcyer
Flokët të harlisen.
Dy buzët që digjen
Si padashur ngjiten.

Si ngjalë rrotulluar
Gjoks e bel shtrënguar,
Malli përpëlitet
Në këmbë e në duar.

Do ta shuaj mallin
Të dalë e ku të dalë,
Melodi e lehtë
Na fton në parajsë.

Tangoja ime e shtrenjtë
Deri në agim
Pentagrame këngësh
Që nuk kanë mbarim.

PËR VITIN E RI

Për vitin e ri
Të bëhemi dy,
Tek oxhaku i lartë
Të bëhemi bashkë
O shpirt i kristaltë.

Të bëhemi tok
Pa miq e pa shokë,
Se frika më tremb
E dhimbja më dhemb
O dhuratë e shtrenjtë.

Sytë e tu të kaltër,
Pjellë dashurie,
Dhe yjet i ndezin,
Dhe në tokë zbresin
Flakë lumturie.

Në gjunjë do të ulem
Të puth ato duar,
Të puth ata gjinj
Të nxehtë si thëngjij,
Se jam i malluar.

Ngrohtë mbi sixhade,
Të thurur nga nëna,
Gotat t'i trokasim,
Me ngadalë të flasim,
Se na dëgjon hëna.

Dashuri dhe verë
Dhe buzët bashkuar,
Viti i ri ylber
Na troket në derë
Dhe na thotë gëzuar.

DASHURI E SHPIFUR

Një gjethe vjeshte
Dashuria jonë,
Shkëputur nga shoqet
Lidhur me vargonj.
Dashuri e shpifur
E çjerrë, e grisur
E verdhë e venitur.
E vetme në rrugë
Përpëlitet, vërtitet,
Shkelmuar, helmuar
Nga era lajkatare
E pabesisë.
Dalë nga xhepat
E ligësisë,
Të shpirtit tënd.
Kërmill i mbledhur
Djalli vetë,
Me bisht të përdredhur.